

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Togpersonalet og Personalet rundt paa Stationerne. Ogsaa indenfor Postvæsenet var der tilsvarende Forhold til Stede, og en Afgrænsning af Gratialeydelse til en enkelt Art af Personale vilde derfor ikke være fuldt retfærdig og kunde faa Virkninger, der ikke var tilsigtet. Jeg har ikke ment at kunne komme til Rigsdagen angaaende en saadan Bevilling, som, hvis den skulde være retfærdig, vilde blive af meget betydeligt Omfang. Der har i den forløbne Isvinter været kaldt paa Tjenestemændenes bedste Egenskaber. Alle har erkendt, at de har gjort et fortrinligt Arbejde. Jeg tror, at den fra alle Sider fremsatte Erkendelse heraf har været af Værdi for Tjenestemændene, og jeg tror, at man fra Tjenestemændenes Side vil være fuldt tilfredsstillet, hvis man fra Offentlighedens og Rigsdagens Side fremtidig vil lade denne Bedømmelse være Rettesoren for Betragtningen af Tjenestemændenes Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard beklagede, at Motorfærgen „Korsør“ først blev sendt til Reparation i Juli Maaned, i selve Feriemaaened. Det var planlagt, at den skulde have sit aarlige Eftersyn i April, men Isvinteren og de deraf følgende Færgeskadigelser og deres øjeblikkelige, midlertidige Reparation samt den overordentlig stærke Trafik i Maanederne lige efter, at Isen var borte, umuliggjorde dette og vendte saaledes op og ned paa Forholdene, at „Korsør“ først kunde komme til Reparation ikke i Juli, men den 11. Juni. Det ærede Medlem synes, naar han omtaler Statsbanernes Dispositioner, altid at gaa ud fra, at Banernes Embedsmænd savner sund Omtanke. Kunde det ærede Medlem ikke søge denne Mangel hos sig selv? thi der skulde dog ikke nogen overordentlig stærk Fantasi til at forestille sig, at en Isvinter som den foregaaende maatte bringe visse Reparationsvanskeligheder, under alle Omstændigheder vilde han, hvis han havde spurgt sig for forinden, ikke have behøvet at omtale Spørgsmaalet i sin Tale.

De øvrige Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde om den private Automobilfærg, om den mig givne Bemyndigelse til at bygge en Automobilfærg for Statsbanerne, om Nødvendigheden af en ny stor Færg af „Korsør“s Type og alle herhenhørende Betragtninger har jeg Indtrykket af var nærmere rettet til Partiet Venstre end til mig, og jeg skal derfor ikke komme ind paa dem.

Den nuværende Minister var efter det ærede Medlems Omtale en Person, der ikke

kunde tage praktisk paa et Spørgsmaal, og hvis manglende Behændighed det ærede Medlem maatte forfærdes over, saaledes tror jeg, hans Udtalelse var. Det ærede Medlem sagde i et andet Afsnit af sin Tale, at det kom ikke an paa, om Finansministeren hed Neergaard eller Bramsnæs, ja, selv om han hed Korsgaard, turde det ærede Medlem ikke mene, at det vilde ændre noget. Ganske anderledes vilde det have været, om der havde siddet en Korsgaard i Trafikministerstolen. Han vilde da have udfoldet alle de blændende Egenskaber, den nuværende Trafikminister ikke besidder. Alt vilde være faldet anderledes ud, alt vilde han have kunnet bessermachen. Jeg tør naturligvis ikke benægte Rigtigheden heraf. Det maa saa for Land og Rige beklages, at det blev mig og ikke det ærede Medlem, der efter Valget indtog denne Plads.

To ærede Medlemmer, det ærede Medlem Hr. Nørskov og det ærede Medlem Hr. Tange, har henvendt sig til mig angaaende et Par Trinbrætter dels paa Hobro—Løgstørbanen og dels mellem Hatting og Løsning Stationer. Som det vil vides, er Statsbanerne i stor Udstrækning kommet ind paa at oprette Trinbrætter, hvor det praktisk kan lade sig gøre, d. v. s., hvor Befolkningstætheden gør det antageligt, at saadanne Trinbrætter vil blive benyttet, og hvor Stigningsforholdene ikke er til Hinder for deres Anbringelse, samt hvor man mener, at man, uden at genere Toggangen, kan lade et passende Antal daglige Tog holde, hvilket i mange Tilfælde vil sige, hvor man er naaet saa vidt, at man har faaet indført Motor-drift. Jeg nævner dette, fordi de mange Trinbrætter, der bevilges, ikke nævnes af Rigsdagen, her nævnes kun de, som der af en eller anden Grund gives Afslag paa.

Om det Trinbræt, som det ærede Medlem Hr. Nørskov anbefaler mellem Østerballe Billetsalgssted og Østrup Station, gælder, at det ligger kun 2,1 km fra den ene og 2,6 km fra den anden Station, at Omegnen kun er spredt bebygget — saaledes bor af Andragendets 50 Underskrivere en Del nærmere ved det ene af de to Ekspeditionssteder end ved det ønskede Trinbræt —, samt endvidere, at Stigningsforholdene ikke er gunstige. Andragendet er derfor blevet afslaaet, og dette Afslag maa vistnok fastholdes.

Det af det ærede Medlem Hr. Tange omtalte Trinbræt mellem Hatting og Løsning er blevet afslaaet af min Forgænger, dels fordi Stigningsforholdene var mindre gode, men navnlig fordi Køreplanerne for Toggangen var saa spændte, at der ikke